

Sygn. akt VII W 1003/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 lutego 2017 r.

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. w VII Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Mariusz Wieczorek

Protokolant: Anita Cichosz

przy udziale Oskarżyciela publicznego : xxx

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 06.07.2016 r., 28.09.2016r., 09.11.2016r. i 15.02.2017r.

sprawy **Z. W.**, syna R. i L., z d. K., urodzonego (...) w S.,

obwinionego o to, że:

w dniu 18 sierpnia 2015 roku o godz. 23:00 w miejscowości B. nr(...), gm. C., pow. (...), woj. (...), umyślnie dokonał zniszczenia szyby o wymiarach 37cm na 37cm w drzwiach wewnętrznych o wartości 80 złotych na szkodę A. B.,

tj. o wykroczenie z art. 124 § 1 kw

orzeka

1. obwinionego Z. W. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 124 § 1 kw wymierza obwinionemu karę grzywny w wysokości 500,00 (pięćset) złotych,
2. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata E. M. kwotę 576,00 (pięćset siedemdziesiąt sześć) złotych tytułem nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu obwinionemu,
3. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 600,00 (sześćset) złotych tytułem częściowego zwrotu wydatków, zwalniając obwinionego w pozostałej części od zwrotu reszty wydatków oraz od opłaty.

UZASADNIENIE

Obwiniony **Z. W.** zamieszkuje na piętrze w budynku w miejscowości B. (...), w którym to A. B. na parterze prowadzi własną działalność gospodarczą tj. sklep spożywczo – przemysłowy. Między sklepem a częścią budynku, gdzie są mieszkania, jest przejście, które łączy oba pomieszczenia i zwieńczone jest drzwiami.

Obwiniony Z. W. jest byłym konkubentem pokrzywdzonej A. B.. A. B. rozstała się z obwinionym w 2013 roku. Aktualnie pozostaje w konkubinacie z K. W.. Od chwili rozstania między Z. W. a A. B. istnieje ostry konflikt osobisty i majątkowy, na tle nakładów finansowych w czasie konkubinatu. Obwiniony Z. W. będąc pod wpływem alkoholu dokucza byłej partnerce, nachodzą ją np. w sklepie , ubliża jej.

W dniu 17 sierpnia 2015 roku obwiniony Z. W. będąc pod wpływem alkoholu około godz.23:00 wszczął kolejną awanturę z byłą konkubiną A. B., podczas, której wyzywał ją, ubliżał jej, a także stłukł szybę w drzwiach przejściowych sklepu do reszty budynku o wymiarach 37 cm x 37 cm..

Pokrzywdzona A. B. zawiadomiła o powyższym policję i z polecenia dyżurnego Komendy (...) Policji w P. funkcjonariusze policji przyjechali na interwencję do miejscowości B.(...). Na miejscu policjanci zastali Z. W. w jego mieszkaniu, w którym siedział on na kanapie, a obok jego nog leżał nóż kuchenny. Policjanci odrzucili nóż i

podjęli interwencje wobec obwinionego, który początkowo zachowywał się agresywnie i wulgarnie. Wobec agresywnej postawy obwinionego, będącego pod zacięciem działaniem alkoholu i obawę o bezpieczeństwo A. B. został Z. W. zatrzymany i osadzony w PDoZ przez funkcjonariuszy z K. w P. do wytrzeźwienia. W budynku K. obwiniony odmówił poddania się badaniu na zawartość alkoholu.

Wartość uszkodzonej szyby wyniosła około 80 złotych. W późniejszym okresie obwiniony wstawił szybę w przedmiotowych drzwiach i złożył rachunek na 25 złotych.

/dowód: częściowo wyjaśnienia obwinionego Z. W. k. , zeznania świadków: S. S. k.36verte-37, A. P. k.37, częściowo zeznania świadka A. K. (1) k. 73-73verte, notatka urzędowa k. 1, protokół zatrzymania osoby k.2, protokół zawiadomienia o wykroczeniu A. B. k.4-5, rachunki wymiany szyb k.50, materiał fotograficzny k.51-52/

Z uwagi na leczenie psychiatryczne pokrzywdzonej **A. B.** z powodu depresji, została ona przebadana przez biegłego psychologa. Z pisemnej opinii biegłego psychologa M. S. (1) wynika, że poziom sprawności intelektualnej A. B. ustalono na poziomie przeciętnym w granicach pełnej normy intelektualnej. Biegły **M. S. (1)** stwierdził zaburzenia w obrębie zdolności postrzegania, zapamiętywania i odtwarzania spostrzeżeń. W funkcjonowaniu poznawczym badana pozostaje lepki, e, usztywniony. W zakresie funkcjonowania poznawczego biegły dostrzegł wyraźny wpływ rozpoznanych zaburzeń pourazowych, które w efekcie długotrwałego i narastającego działania czynnika stresowego uszkadza funkcje uwagi a w konsekwencji funkcji pamięci. Jednocześnie ocenił, że zaburzenia procesów poznawczych, uwagi i pamięci pozostają nasilone w stopniu, który będzie wpływał negatywnie na zdolność odtwarzania śladów pamięciowych w zakresie formalnym i strukturalnym to znaczy może powodować, że badana będzie podawała niewłaściwe ramy czasowe zdarzeń, ich kolejność itd. Natomiast nie są one na tyle duże, aby powodować obszerne ubytki we wspomnieniach i tym samym grozić ryzykiem wystąpienia konfabulacji, którą ocenił jako mało prawdopodobną. Biegły u badanej rozpoznał istnienie zespołu stresu pourazowego – F 43.1. Czyli z psychologicznego punktu widzenia kompilacją ostrej reakcji stresowej. W odniesieniu do pokrzywdzonej stwierdza się utrzymujące, podwyższone napięcie emocjonalne rozumiane jako progowa gotowość do reagowania emocjami negatywnymi. W funkcjonowaniu poznawczym zaznacza się dysforia rozumiana jako tendencja do nadawania bodźcom /w tym również bodźcom społecznym czyli kolokwialnie mówiąc zdarzeniom rozgrywającym się w otoczeniu społecznym/ nieprawidłowych uwag i ocen. Równolegle występują trudności w organizacji czynności życia codziennego, deficyt nastroju oraz objawy typu flashback opisywany w kategoriach poznawczych retrospekcji zdarzeń z okolicy czasowej zdarzeń – zdarzeń o charakterze przemocowym ze strony byłego konkubenta badanej. Obok powyższego biegły stwierdził lęk wolnoplłynący etykietowany w kategoriach chronicznego niepokoju o nieokreślonym charakterze. Znacząco wyeksponowana pozostaje komponenta depresyjna. W obrębie flashback /wtargnięć/ szczególnie dotkliwe pozostają intruzyjne myśli o natrętnym charakterze, perseweratywnie wikłające pokrzywdzoną w lękowe lumenacje / wątpliwości i zbędne refleksje dotyczące zdarzeń/ dezorganizujące lub wręcz uniemożliwiające poprawne i zaadaptowane do wymogów społecznych funkcjonowanie interpersonalne i intrapsychiczne. Nadto biegły podniósł kwestię wiktymizacji u pokrzywdzonej jako procesu zaburzającego obraz siebie i systemu społecznego w jakim funkcjonuje A. B.. Badana ma poczucie niskiej wartości, może ujawniać wątpliwości co do oceny siebie samej jak również obwinionego, może w relatywnie krótkich odstępach czasowych formułować sprzeczne oceny moralne od surowego osądu do poczucia winy i obarczania obwinionego. Nie ma jednak podstaw do stwierdzenia możliwości zniekształcenia literalnych faktów jako proces wiktymizacji zasadniczo nie zaburza pamięci autobiograficznej.

Biegły psycholog M. S. (1) przed sądem podtrzymał swoją pisemną opinię i wnioski w niej zawarte. Wskazał, że nie stwierdził takiej skali zaburzeń procesów poznawczych u pokrzywdzonej, żeby mogła ona wpływać na pamięć zdarzeń pamięć autobiograficzną. Nie zachodzą przesłanki w jego ocenie, aby takie zniekształcenie mogło wystąpić. Jedynie stwierdził u pokrzywdzonej zespół stresu pourazowego F 43.1. Zespół stresu pourazowego jest komplikacją sytuacji trudnej kryzysowej, której doświadczamy w toku naszego codziennego funkcjonowania, jest konsekwencją o charakterze patologicznym, nie występuje w toku naturalnej adaptacji do sytuacji trudnej. Z reguły charakterystyczne objawy stresu pourazowego to lęk który jest przeżywany w kontekście okoliczności które wywołał uraz, niekiedy jest nasilony, który utrudnia funkcjonowanie. Lęk taki będzie utrudniał kontakt z obwinionym, ale również będzie utrudniał zachowania które mają związek z osobą obwinionego, będzie utrudniał wspomnienia

myślenie o obwinionym, wszelkie negocjacje czy mediacje. Lęk będzie zaburzał funkcjonowanie ale nie dotknie pamięci autobiograficznej w rozumieniu takim żeby zniekształcił wspomnienia zdarzeń. Jednocześnie są nawracające wspomnienia które przybywają z nagłą. I wreszcie zwiększona i zmniejszona pobudliwość układu nerwowego albo wrażliwość nadmierne napięcie dekoncentracja, albo przygnębienie, apatyczność bierność. Wszystkie te objawy koncentrują się wokół osoby obwinionego, chodzi o zdarzenia przemocowe ze strony obwinionego. Z jego perspektywy zawodowej nazwałby to znęcaniem. Wszystko to jest skupione wokół osoby obwinionego. On będzie osią centrum takiego przeżycia, pokrzywdzona pozostaje wrażliwa, często reaguje nadmiarowo, przesadnie, jest ona chwiejna emocjonalnie może formułować pozornie sprzeczne opinie, może żywić poczucie winy typowe dla ofiar przemocy domowej w której jest obecne element poczucia współodpowiedzialności za zaistniałe zdarzenie a z drugiej strony może formułować bardzo surowe krytyczne oceny obwinionego a w kolejnym następstwie będzie próbowała go odfardzić i znowu przyjmie poczucie winy. Co do zasady zespół stresu pourazowego nie dotyczy pamięci zdarzeń, pamięci autobiograficznej, zniekształcenie może mieć miejsce w kategoriach moralnych, pokrzywdzona może formułować sądy odnośnie wagi tych zdarzeń, czy winy obwinionego nie będzie natomiast formułowała co do relacji zdarzeń.

(dowód: zaświadczenie od lekarza psychiatry dot. A. B. k.70-72, opinia psychologiczna dot. pokrzywdzonej A. B. k.82-84, ustna uzupełniająca opinia biegłego psychologa M. S. k.

Z uwagi na wątpliwości co do poczytalności obwinionego i jego stanu zdrowia psychicznego obwiniony został przebadana przez biegłego lekarza psychiatrę. Z Opinie biegłego lekarza psychiatry wynika, iż obwiniony nie jest chory psychicznie, ani upośledzony umysłowo. Biegły u Z. W. rozpoznał nieprawidłową osobowość –(...),(...) i uzależnienie od alkoholu. Z. W. z powodu upojenia alkoholowego zwykłego, w czasie popełnienia zarzucanego mu czynu miał zachowaną zdolność rozpoznania jego znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem. Z. W. w aktualnym stanie psychicznym jest zdolny do odbycia ewentualnej kary aresztu lub kary ograniczenia wolności bądź wykonania prac społecznie użytecznych.

(dowód : opinia sądowo-psychiatryczna k. 55-58)

Obwiniony Z. W. ma 61 lat. Legitymuje się wykształceniem średnim technicznym. Z zawodu jest technikiem budowlanym. Prowadzi własną działalność gospodarczą. Jest rozwodnikiem. Ma na utrzymaniu jedno małoletnie dziecko, córkę A. w wieku ok.12 lat, ze związku z A. B.. Ma orzeczony obowiązek alimentacyjny wobec córki, na którą wpłaca „mikrowpłaty”. Ma zadłużenie alimentacyjne, które stale narasta.

Obwiniony podaje, iż pozostaje na utrzymaniu córki i nie posiada majątku. Jednakże w 2015-2016r. utrzymywał się z prac dorywczych, z dziedziny budownictwa w zakresie instalacji sanitarnych, następnie pracował przy budowie stadionu W. w Ł..

Obwiniony nie był dotychczas karany. Natomiast przed tutejszym sądem toczyły się dwie inne sprawy o inne wykroczenia o sygn. akt: (...) i (...).

(dowód: wywiad środowiskowy k.11, opinia sądowo-psychiatryczna k.56verte, dane osobopoznawcze k.36; karta karna k.7, baza informatyczna SAWA (...))

Obwiniony Z. W. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu wykroczenia. Podał, iż są dwa wejścia do domu. Sklep ma osobne wejście, do domu jest osobne. 30.03.2015r. konkubent A. K. (2) W. go pobił. Wtedy on podstawił beczkę 200 litrową pełną wody i wiaderko pod drzwi, aby pani B. nie mogła wejść do mieszkania. On wtedy wypił jedno piwo, siedział w domu i późno usłyszał rumor. Nie wiedział kto jest w sklepie. Zszedł i zobaczył, że Pani B. ciągnie za klamkę. Usłyszał huk. On jej nie wpuścił. Przyjechała policja. Wzięli go do radiowozu i pojechał z nimi. Następnie podał, iż wypił góra dwa piwa, nóż leżał na ławie, bo wcześniej coś kroił. Pani B. chce, aby opuścił dom, ale on nie chce się wyprowadzić i o to się toczy. Bowiem to on wybudował ten dom, ale B. dąży do tego, aby się wyprowadził.

Podniósł, iż on tej szyby ni wybił, on trzymał tylko za klamkę, a Pani B. pchała z drugiej strony. To Pani B. musiała wziąć coś ciężkiego i szybę zbić.

(dowód: wyjaśnienia obwinionego k. 37- 37 verte)

Sąd zważył co następuje:

W przedmiotowej sprawie wyjaśnienia obwinionego Sąd uznał za całkowicie niewiarygodne, które dotyczą okoliczności związanych z wybiciem szyby, albowiem tym wyjaśnieniom obwinionego zaprzecza cały zebrany w sprawie materiał dowodowy w postaci zeznań świadków: A. P., S. S., protokołu zawiadomienia o wykroczeniu - A. B. oraz dowodami rzeczowymi w postaci: dokumentacji fotograficznej, rachunku wymiany szyb, notatki urzędowej, protokołu zatrzymania obwinionego w dniu zdarzenia.

W świetle protokołu zeznań A. B. obwiniony w dniu 17 sierpnia 2015 roku był pod wpływem alkoholu, wywołał awanturę, zachowywał się agresywnie, ubliżał i wyzywał ją słowami wulgarnymi, groził jej. Kiedy nie udało się mu dostać ostatecznie z korytarza do biura sklepu, gdyż były zamknięte drzwi przejściowe, to wybił szybę w tychże drzwiach na złość A. B.. Te zeznania pokrzywdzonej zasługują na walor wiarygodności, gdyż po pierwsze znajdują pośrednie potwierdzenie w zeznaniach interweniujących funkcjonariuszy policji A. P., S. S.. Wynika z nich, iż pokrzywdzona obawiała się zachowania obwinionego, opowiedziała im przebieg awantury, a sam obwiniony w swoim mieszkaniu, był pod działaniem znacznej ilości alkoholu, miał przy sobie nóż, był agresywny słownie i wulgarny wobec interweniujących policjantów. Dlatego w konsekwencji obwiniony został zatrzymany do wytrzeźwienia w (...) K. w/w. Po drugie z pisemnej i ustnej opinii psychologa M. S. (1) wynika, iż mimo stwierdzenia u A. B. zaburzeń w obrębie zdolności jej postrzegania, zapamiętywania i odtwarzania spostrzeżeń, to wystąpienie u niej konfabulacji ocenił jako **mało prawdopodobną**. Biegły u badanej rozpoznał istnienie zespołu stresu pourazowego – (...) Jak wynika z opinii w/w ten stres u A. B. jest związany z osobą obwinionego Z. W., a dokładnie retrospekcji zdarzeń z okolicy czasowej zdarzeń – zdarzeń o charakterze przemocowym ze strony byłego partnera. Wyłącznie na tym tle pokrzywdzona ma podwyższone napięcie emocjonalne, rozumiane jako progowa gotowość do reagowania emocjami negatywnymi. Pojawia się w funkcjonowaniu poznawczym się dysforia - tendencja do nadawania bodźcom / np. bodźcom społecznym/ nieprawidłowych uwag i ocen. Równolegle u pokrzywdzonej występują trudności w organizacji czynności życia codziennego, deficyt nastroju oraz objawy typu flashback /wtargnięcia/ odnośnie zdarzeń o charakterze przemocowym.

Dlatego w ocenie Sądu wyjaśnienia obwinionego stały w sprzeczności z ustalonymi faktami i okolicznościami przedmiotowego zdarzenia. W przedmiotowej sprawie obwiniony był niewiarygodny w każdym aspekcie swoich wyjaśnień, nawet dopuszczał się tzw. „literalnego kłamstwa” odnośnie swojej sytuacji materialnej i finansowej, która wynika z porównania k.36 z k. 56 verte. Należy podnieść, iż wszystkie twierdzenia obwinionego o chorobie psychicznej A. B., a stąd jej niewiarygodności, stanowiły próbę nieudolnego zdyskredytowania byłej partnerki życiowej. Tak samo nieudolna była ze strony obwinionego próba przerzucenia odpowiedzialności za wybitą szybę wyłącznie na A. B., wybielenia swojej osoby, iż w dniu zdarzenia nie był „pijany”, nie był agresywny, nie stanowił dla A. B. zagrożenia, iż nie wybił szyby. Dodatkowym elementem sprawstwa obwinionego można upatrywać w stawieniu szyby w miejsce wybitej w drzwiach przez obwinionego.

W przedmiotowej sprawie nie wnosily nic istotnego zeznania świadka A. K. (1), albowiem nie był on świadkiem zdarzenia tj. wybicia szyby, a jedynie potwierdzał fakt znajomości z obwinionym oraz postawienia beczki z wodą przez obwinionego pod drzwiami, czemu nikt nie zaprzeczał.

Rozważając kwestię winy i odpowiedzialności karnej Sąd zważył, co następuje:

Nie ujawnily się okoliczności wyłączające winę obwinionego w rozumieniu kodeksu wykroczeń. Obwiniony jako osoba dorosła i dojrzała miał w czasie dokonywania zarzucanego mu czynu zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia tego

czynu i kierowania swoim postępowaniem. Mógł więc zachować się zgodnie z normami prawnymi. Nie zaistniały także w przedmiotowej sprawie żadne szczególne okoliczności, które wyłączałyby bezprawność czynu obwinionego.

Obwiniony Z. W. swoim zachowaniem polegającym na tym, iż w dniu 18 sierpnia 2015 roku o godz. 23:00 w miejscowości B. nr (...), gm. C., pow. (...), woj. (...), umyślnie dokonał zniszczenia szyby o wymiarach 37cm na 37cm w drzwiach wewnętrznych o wartości 80 złotych na szkodę A. B., czym wyczerpał dyspozycję **art. 124 § 1 kw.**

Wymierzając obwinionemu Z. W. karę za wykroczenie Sąd wziął pod uwagę stopień społecznej szkodliwości tego czynu. Zdaniem Sądu społeczna szkodliwość czynu jakiego dopuścił się Z. W. przekracza stopień znikomości. Obwiniony swoim zachowaniem naruszył dobro ważne dla społeczeństwa – mienie pozostające pod ochroną prawa. Na korzyść obwinionego Sąd poczytał fakt, iż nie był dotychczas karany i naprawił ostatecznie szkodę.

Natomiast jako okoliczność obciążającą brak jakiegokolwiek skruchy, popełnienie czynu pod wpływem alkoholu i niskie pobudki z jakich dokonał wybicia szyby tj. dokuczenia byłej partnerce.

Biorąc pod uwagę całokształt okoliczności Sąd na podstawie art. 124 § 1 kw wymierzył Z. W. karę grzywny w wysokości 500 złotych. Sąd jest przekonany, że kara ta spełni zadania w zakresie prewencji indywidualnej i będzie ostrzeżeniem także dla innych potencjalnych sprawców tego typu wykroczeń.

Z uwagi na obecność obrońcy w postępowaniu, zasądzono na rzecz obrońcy koszty nieopłaconej pomocy udzielonej oskarżonemu z urzędu – minimalne powiększone o podatek VAT (zgodnie z § 14 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 05.11.2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800)).

Biorąc pod uwagę sytuację materialną obwinionego, Sąd zasądził od niego jedynie częściowy zwrot wydatków w wysokości 500 złotych, zwalniając go w pozostałej części od ponoszenia kosztów postępowania i od opłaty karne.

Z tych wszystkich względów Sąd orzekł jak w sentencji